Revizuirea celor 39 de Articole

Tăiat: ce a suprimat sau a schimbat Adunarea. Subliniat: ce a adăugat sau a pus în loc.

Lucrările Adunării de teologi asupra celor Treizeci și nouă de Articole ale Bisericii Angliei

Către onorabila Cameră a COMUNELOR adunată în Parlament.

Adunarea, la prima ei ședință, a primit un Ordin de la ambele onorabile Camere ale Parlamentului, purtând data de 5 iulie 1643, prin care i se cerea să ia în cercetare primele zece Articole dintre cele 39 de Articole ale Bisericii Angliei, pentru a elibera și a apăra învățătura lor de toate defăimările și interpretările false. Ascultând de el, au luat îndată în cercetare numitele zece Articole dintâi. După aceea au primit un alt Ordin pentru următoarele nouă și, potrivit acestuia, le-au luat și pe ele în cercetare. Dar, fiind mărginiți prin amândouă numitele Ordine numai la lămurirea și apărarea lor, deși ne-am văzut siliți, în acest scop, să facem unele modificări în ele și adăugiri la ele, am făcut totuși mai puține decât am fi socotit altfel potrivit să facem, dacă întreaga chestiune ne-ar fi fost lăsată fără o asemenea mărginire, socotind că mai rămâneau încă multe lucruri cu lipsuri și, de asemenea, alte expresii care se cuveneau schimbate. Și în aceasta am înaintat numai până la încheierea a cincisprezece Articole, pentru că ambelor Camere le-a plăcut, printr-un Ordin purtând data de 12 octombrie 1643, să ne ceară să lăsăm deoparte restul și să începem lucrarea privitoare la Guvernarea Bisericii; și după aceea, printr-un alt Ordin, să ne folosească la alcătuirea unei Mărturisiri de credință pentru cele trei Regate, potrivit Legământului Solemn și Ligii; în care Mărturisire n-am lăsat afară nimic din ce era de fond în Articolele de mai înainte și trebuia păstrat. După ce am terminat-o și am înfățișat-o ambelor Camere, ne-am fi abținut să prezentăm aceste

cincisprezece Articole (atât ca fiind o lucrare imperfectă în mai multe privințe, cât și pentru că întregul se referă numai la Biserica Angliei), dacă nu ni s-ar fi poruncit altfel printr-un ordin al onorabilei Camere a Comunelor purtând data de 7 decembrie 1646. Potrivit acestuia, le înfățișăm după cum urmează.

Articolul 1. Despre credința în Sfânta Treime

BISERICA ANGLIEI (ED. DIN 1638)	REVIZUIREA ADUNĂRII (1647)
Există un singur Dumnezeu viu și adevărat, veșnic, fără trup, părți sau patimi; infinit în putere, înțelepciune și bunătate; Făcătorul și Păstrătorul tuturor lucrurilor, atât văzute, cât și nevăzute. Și în unitatea acestei Dumnezeiri sunt trei persoane, de o singură substanță, putere și veșnicie: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.	Există un singur[a] Dumnezeu viu și adevărat[b], veșnic[c], fără trup, părți[d] sau patimi[e]; infinit în putere[f], înțelepciune[g] și bunătate [h]; Făcătorul și Păstrătorul tuturor lucrurilor, atât văzute, cât și nevăzute[i]. Și în unitatea acestei Dumnezeiri sunt trei Persoane, de o singură substanță, putere și veșnicie: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt[k].

a. Isaia 46:9; 1 Corinteni 8:4,6 · **b.** Ieremia 10:10; 1 Tesaloniceni 1:9 · **c.** Psalmi 90:2; Romani 16:26 · **d.** Deuteronom 4:15,16; Ioan 4:24; Luca 24:39 · **e.** Faptele Apostolilor 14:15; Iacov 1:17 · **f.** Ieremia 32:17,27; Marcu 10:27 · **g.** Psalmi 147:5; Romani 11:33 · **h.** Psalmi 119:68; Matei 19:17 · **i.** Neemia 9:6; Coloseni 1:16,17 · **k.** Matei 3:16,17; Matei 28:19; 1 Ioan 5:7; 2 Corinteni 13:14.

Articolul 2. Despre Cuvântul, sau Fiul lui Dumnezeu, care S-a făcut om adevărat

BISERICA ANGLIEI (ED. DIN 1638)	REVIZUIREA ADUNĂRII (1647)

Fiul, care este Cuvântul Tatălui, născut din Tatăl din veșnicie, adevăratul și veșnicul Dumnezeu, de o singură substanță cu Tatăl, a luat natura omului în pântecele binecuvântatei Fecioare, din substanța ei; astfel încât două naturi întregi și desăvârșite, adică Dumnezeirea și omenitatea, au fost unite într-o singură persoană, ca să nu fie despărțite niciodată, din care este un singur Hristos, adevărat Dumnezeu și adevărat om, care a pătimit cu adevărat, a fost răstignit, a murit și a fost îngropat, ca să-L împace pe Tatăl Său cu noi și să fie jertfă nu numai pentru vina originală, ci și pentru păcatele actuale ale oamenilor.

Fiul, care este Cuvântul Tatălui, născut din Tatăl din veșnicie[a], adevăratul[b] și veșnicul Dumnezeu[c], de o singură substanță cu Tatăl[d], a luat natura omului în pântecele binecuvântatei Fecioare, din substanța ei[e]. Astfel încât două naturi întregi și desăvârșite, adică Dumnezeirea și omenitatea, au fost unite într-o singură persoană, ca să nu fie despărțite niciodată, din care este un singur Hristos, adevărat Dumnezeu și adevărat om[f], care pentru noi a pătimit cu adevărat chinuri foarte grele în sufletul Său din partea lui Dumnezeu[g], a fost răstignit, a murit și a fost îngropat[h], ca să-L împace pe Tatăl Său cu noi[i] și să fie jertfă nu numai pentru vina originală, ci și pentru toate păcatele actuale ale oamenilor[k].

a. Proverbele 8:22-31; Ioan 1:1,2,14 · **b.** 1 Ioan 5:20; Romani 9:5 · **c.** Ioan 17:5; Evrei 1:8; Psalmi 45:6 · **d.** Ioan 10:30; Evrei 1:3 · **e.** Ioan 1:14; Isaia 7:14; Luca 1:35; Galateni 4:4 · **f.** Isaia 7:14; Matei 1:23; Romani 1:3,4; Evrei 13:8 · **g.** Isaia 53:10,11; Marcu 14:33,34 · **h.** 1 Petru 2:24; Filipeni 2:8; 1 Corinteni 15:3,4 · **i.** Ezechiel 16:63; Romani 3:25; 2 Corinteni 5:19 · **k.** Isaia 53:10; Efeseni 5:2; 1 Ioan 1:7; Evrei 9:26.

Articolul 3. Despre coborârea lui Hristos în iad

BISERICA ANGLIEI (ED. DIN 1638) **REVIZUIREA ADUNĂRII (1647)**

Precum Hristos a murit pentru noi și a fost îngropat, tot așa trebuie ~~de asemenea~~ crezut că El S-a coborât în iad.	Precum Hristos a murit pentru noi și a fost îngropat, tot așa trebuie crezut că El a rămas în starea morților și sub puterea și stăpânirea morții[a], din vremea morții și îngropării Sale până la învierea Sa[b]; ceea ce a fost exprimat altminteri astfel: El S-a coborât în iad.

a. Psalmi 16:10; Faptele Apostolilor 2:24,25,26,27,31 · **b.** Romani 6:9; Matei 12:40.

Articolul 4. Despre învierea lui Hristos

BISERICA ANGLIEI (ED. DIN 1638)	REVIZUIREA ADUNĂRII (1647)
Hristos a înviat cu adevărat din moarte și Și-a luat din nou trupul, cu carne, oase și toate lucrurile care țin de desăvârșirea naturii omului, cu care S-a înălțat la cer și șade acolo până când Se va întoarce să judece pe toți oamenii în ziua de apoi.	Hristos a înviat cu adevărat din moarte[a] și Și-a luat din nou trupul, cu carne, oase și toate lucrurile care țin de desăvârșirea naturii omului[b], cu care S-a înălțat la cer și șade acolo[c] până când Se va întoarce să judece[d] pe toți oamenii[e] la învierea generală a trupului în ziua de apoi[f].

a. 1 Corinteni 15:4; Romani 8:34; Psalmi 16:10; Faptele Apostolilor 2:31; Luca 24:34 · **b.** Luca 24:39; Ioan 20:25,27 · **c.** Psalmi 68:18; Efeseni 4:8; Psalmi 110:1; Faptele Apostolilor 2:34,35; Marcu 16:19; Romani 8:34 · **d.** Faptele Apostolilor 3:21; Psalmi 110:1; 1 Corinteni 15:25,26; Faptele Apostolilor 1:11 · **e.** 2 Corinteni 5:10; Faptele Apostolilor 17:31 · **f.** Exod 3:6; Luca 20:37,38; Faptele Apostolilor 24:14,15; 1 Corinteni 15:12-58; Ioan 5:28,29.

Articolul 5. Despre Duhul Sfânt

BISERICA ANGLIEI (ED. DIN 1638)	REVIZUIREA ADUNĂRII (1647)
Duhul Sfânt, ~~care purcede de la Tatăl și de la Fiul~~, este de o singură substanță, maiestate și slavă cu Tatăl și cu Fiul, ~~adevărat~~ și ~~veșnic Dumnezeu~~.	Duhul Sfânt este adevărat și veșnic Dumnezeu, de o singură substanță[a], maiestate[b] și slavă cu Tatăl și cu Fiul[c], care purcede de la Tatăl și de la Fiul[d].

a. 2 Samuel 23:2,3; Isaia 6:5,8; Faptele Apostolilor 28:25; Faptele Apostolilor 5:3,4; 1 Corinteni 3:16; 1 Corinteni 6:19 · **b.** Iov 26:13; Iov 33:4; 1 Corinteni 12:1-31; Matei 28:19; 2 Corinteni 13:14 · **c.** 1 Corinteni 12:11; Efeseni 1:17; 1 Corinteni 2:8; 1 Petru 4:14 · **d.** Ioan 15:26; Matei 10:20; 1 Corinteni 2:11,12; Galateni 4:6; Romani 8:9; Filipeni 1:19; Ioan 16:14; Isaia 11:2; Isaia 61:1; Geneza 1:2; 2 Cronici 15:1.

Articolul 6. Despre suficiența Sfintelor Scripturi pentru mântuire

BISERICA ANGLIEI (ED. DIN 1638) **REVIZUIREA ADUNĂRII (1647)**

Sfânta Scriptură cuprinde toate lucrurile necesare pentru mântuire; astfel încât orice nu se citește în ea și nici nu se poate dovedi prin ea nu trebuie ~~cerut de la nimeni să fie~~ crezut ca articol ~~al credinței sau să fie socotit trebuincios~~ sau necesar pentru mântuire. ~~Sub~~ numele ~~Sfintei Scripturi~~ înțelegem cărțile canonice ale Vechiului și Noului Testament ~~despre a căror autoritate nu a existat niciodată vreo îndoială în Biserică~~.

~~Despre numele și numărul cărților canonice~~.

Geneza.
Exodul.
~~Leviticul~~.
~~Numeri~~.
~~Deuteronomul~~.
~~Iosua~~.
~~Judecătorii~~.
~~Rut~~.
~~Cartea întâi a lui Samuel~~.
~~Cartea a doua a lui Samuel~~.
~~Cartea întâi a Împăraților~~.
~~Cartea a doua a Împăraților~~.
~~Cartea întâi a Cronicilor~~.
~~Cartea a doua a Cronicilor~~.
~~Cartea întâi a lui Ezdra~~.
~~Cartea a doua a lui Ezdra~~.
~~Cartea Esterei~~.
~~Cartea lui Iov~~.
~~Psalmii~~.
~~Proverbele~~.
~~Eclesiastul, sau Predicatorul~~.
~~Cântarea Cântărilor, sau cântările lui Solomon~~.

Sfânta Scriptură[a] cuprinde toate lucrurile necesare pentru mântuire[b]; astfel încât orice nu se citește în ea și nici nu se poate dovedi prin ea nu trebuie crezut ca articol de credință sau necesar pentru mântuire[c].

Prin numele de Sfânta Scriptură înțelegem toate cărțile canonice ale Vechiului și Noului Testament, care urmează.

Din Vechiul Testament: Geneza, Exodul etc. Din Noul Testament: Evanghelia după Matei etc.

Toate cărțile acestea, așa cum sunt primite de obicei, le primim și le recunoaștem ca fiind date prin inspirația lui Dumnezeu și, în această privință, ca fiind de cea mai sigură credibilitate și de cea mai înaltă autoritate.

a. Romani 1:2; 2 Timotei 3:15; 2 Petru 1:20,21 · **b.** Psalmi 19:7; 2 Timotei 3:15,16,17; Iacov 1:21,25; Faptele Apostolilor 20:32 · **c.** Proverbele 30:5,6; Isaia 8:20; Faptele Apostolilor 26:20,22,27; Galateni 1:8,9; Ioan 5:39.

Articolul 7. Despre Vechiul Testament

BISERICA ANGLIEI (ED. DIN 1638)	REVIZUIREA ADUNĂRII (1647)
Vechiul Testament nu este potrivnic celui Nou, căci atât în Vechiul, cât și în Noul Testament viața veșnică este oferită neamului omenesc prin Hristos, care este singurul Mijlocitor între Dumnezeu și om, fiind El Însuși și Dumnezeu, și om. De aceea nu trebuie ascultați cei care își închipuie că vechii părinți așteptau numai făgăduințe ~~trecătoare~~. Deși Legea dată de Dumnezeu prin Moise, în ce privește ceremoniile și riturile, nu-i leagă pe ~~oamenii~~ creștini, iar preceptele ~~ei~~ civile nu trebuie primite cu necesitate în vreun stat, totuși niciun creștin, oricine ar fi, nu este liber de ascultarea poruncilor care se numesc morale.	Vechiul Testament nu este potrivnic celui Nou, în învățătura cuprinsă în ele[a]; căci atât în Vechiul, cât și în Noul Testament viața veșnică este oferită neamului omenesc prin Hristos[b], care este singurul Mijlocitor între Dumnezeu și om[c], fiind El Însuși și Dumnezeu, și om[d]. De aceea nu trebuie ascultați cei care își închipuie că vechii părinți așteptau numai făgăduințe vremelnice[e]. Deși Legea dată de Dumnezeu prin Moise, în ce privește ceremoniile și riturile, nu-i leagă pe creștini[f], iar preceptele civile date prin Moise, cum erau cele potrivite în chip deosebit pentru statul iudeilor, nu trebuie primite cu necesitate în vreun stat[g], totuși niciun creștin, oricine ar fi, nu este liber de ascultarea poruncilor care se numesc morale[h]. Prin Legea morală înțelegem toate cele zece porunci, luate în toată întinderea lor.

a. Faptele Apostolilor 26:22,23; 2 Petru 3:2; Luca 24:44; Romani 3:31; Galateni 3:21,23,24 · **b.** Geneza 3:15; Geneza 22:18; Galateni 3:8,14; 1 Corinteni 10:2,3,4; Luca 1:69,70; Faptele

Apostolilor 3:24; Isaia 53:1-12 · **c.** Daniel 9:17; Romani 8:34; 1 Ioan 2:1; Evrei 7:25; 1 Timotei 2:5; Ioan 14:6 · **d.** Galateni 4:4,5; Faptele Apostolilor 20:28; Filipeni 2:7,8 · **e.** Faptele Apostolilor 26:6,7; Romani 4:11; Galateni 3:9; Evrei 11:10,16,35 · **f.** Galateni 4:9,10; Coloseni 2:14,16,17; Evrei 9:9,10 · **g.** Acts 29.9, 10, 25.; Deuteronom 17:8-13; Romani 13:1,5; Tit 3:1; 1 Petru 2:13,14 · **h.** Matei 5:17-48; Romani 13:8,9,10; Efeseni 6:1,2,3; Iacov 2:8,9,10,11,12; Romani 7:25; Romani 3:31; Matei 7:12.

Articolul 8. Despre cele trei Crezuri

BISERICA ANGLIEI (ED. DIN 1638)	REVIZUIREA ADUNĂRII (1647)
~~Cele trei Crezuri, Crezul~~ de ~~la Niceea~~, Crezul lui Atanasie și cel care este numit de obicei Crezul Apostolilor, trebuie primite și crezute pe deplin, căci pot fi dovedite prin ~~temeiuri~~ foarte sigure ale Sfintei Scripturi.	Crezurile care poartă numele de Crezul Niceean, Crezul lui Atanasie și cel care este numit de obicei Crezul Apostolilor trebuie primite și crezute pe deplin, căci pot fi dovedite prin temeiul foarte sigur al Sfintei Scripturi.

Articolul 9. Despre păcatul original sau din naștere

BISERICA ANGLIEI (ED. DIN 1638)	REVIZUIREA ADUNĂRII (1647)

Păcatul original nu stă în urmarea lui Adam (cum vorbesc în deșert pelagienii), ci este vina și stricăciunea naturii fiecărui om care în mod natural este născut din sămânța lui Adam, prin care omul este foarte departe de neprihănirea originală și este prin propria lui natură înclinat spre rău, așa încât carnea poftește totdeauna împotriva duhului; și de aceea, în fiecare persoană născută în lumea aceasta, merită mânia și osânda lui Dumnezeu. Și această infecție a naturii rămâne, da, chiar în cei regenerați, prin care pofta cărnii, numită în greacă φρόνημα σαρκός, pe care unii o tălmăcesc înțelepciunea, alții senzualitatea, alții afecțiunea, alții dorința cărnii, nu este supusă Legii lui Dumnezeu. Și deși nu este nicio osândă pentru cei ce cred și sunt botezați, totuși Apostolul mărturisește că concupiscența și pofta au în ele însele natura păcatului.

Păcatul original[a] nu stă în urmarea lui Adam, cum vorbesc în deșert pelagienii[b]. Ci, împreună cu primul său păcat imputat[c], este vina și stricăciunea naturii fiecărui om care în mod natural este propagat din Adam; prin care omul este cu totul lipsit de neprihănirea originală[d] și este prin propria lui natură înclinat numai spre rău[e]. Așa încât pofta cărnii, numită în greacă φρόνημα σαρκός, pe care unii o tălmăcesc înțelepciunea, alții senzualitatea, alții afecțiunea, alții dorința cărnii, nu este supusă Legii lui Dumnezeu[f]; și de aceea, în fiecare persoană născută în lumea aceasta, merită mânia și osânda lui Dumnezeu[g]. Și această infecție a naturii rămâne, da, chiar în cei regenerați[h], prin care carnea poftește totdeauna împotriva Duhului[i]. Și deși nu este nicio osândă pentru cei ce sunt regenerați și cred[k], totuși Apostolul mărturisește că concupiscența și pofta sunt cu adevărat și propriu-zis păcat[l].

a. Psalmi 51:5; Ioan 3:5,6 · **b.** Iov 14:4; Iov 15:14; Romani 6:6; Ioan 3:3,5,7 · **c.** Romani 5:12-19; Geneza 2:17; 1 Corinteni 15:22 · **d.** Coloseni 2:13; Romani 7:18; Ecclesiast 7:29 · **e.** Geneza 6:5; Geneza 8:21; Ieremia 17:9; Romani 7:8; Iacov 1:14 · **f.** Romani 8:7; 1 Corinteni 2:14; Col. 1.27. · **g.** Efeseni 2:3; Romani 8:6 · **h.** Proverbele 20:9; Rom. 7.17, 20, 23, 25.4. · **i.** Galateni 5:17 · **k.** Romani 8:1,13; Ioan 3:18 · **l.** Romani 7:17,20.

Articolul 10. Despre liberul arbitru

BISERICA ANGLIEI (ED. DIN 1638)	REVIZUIREA ADUNĂRII (1647)
Starea omului după căderea lui Adam este astfel încât el nu se poate întoarce ~~și~~ pregăti pe sine, prin propria lui putere naturală și prin fapte bune, spre credință și chemarea lui Dumnezeu; de aceea nu avem nicio putere să facem fapte bune ~~plăcute~~ și primite de Dumnezeu fără harul lui Dumnezeu prin Hristos, care ne întâmpină, ca să avem o voință bună, și lucrează cu noi când avem acea voință ~~bună~~.	Starea omului după căderea lui Adam este astfel încât el nu se poate întoarce sau pregăti pe sine, prin propria lui putere naturală și prin fapte bune, spre credință și chemarea lui Dumnezeu[a]; de aceea nu avem nicio putere să facem fapte bune bineplăcute și primite de Dumnezeu[b] fără harul lui Dumnezeu prin Hristos, care deopotrivă ne întâmpină, ca să avem o voință bună, și lucrează atât de eficace în noi, încât determină voința noastră spre ceea ce este bine[c], și de asemenea lucrează cu noi când avem acea voință spre bine[d].

a. Efeseni 2:1,5; 1 Corinteni 2:14; Efeseni 2:8,9,10; Ioan 6:44,65 · **b.** Romani 8:8; Evrei 11:6 · **c.** Ezechiel 11:19,20; Ezechiel 36:26,27; Ieremia 31:32,33; Evrei 8:10,11; Filipeni 2:12,13; Ioan 6:45; Efeseni 1:19,20; 1 Corinteni 4:7 · **d.** Evrei 13:21; Filipeni 1:6; Evrei 12:2; 1 Petru 5:10; 1 Tesaloniceni 5:23,24; 1 Împăraților 8:57,58.

Articolul 11. Despre îndreptățirea omului înaintea lui Dumnezeu

BISERICA ANGLIEI (ED. DIN 1638)	REVIZUIREA ADUNĂRII (1647)

Suntem socotiți drepți înaintea lui Dumnezeu numai ~~pentru meritul~~ Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, ~~prin credință~~, și ~~nu pentru propriile noastre fapte sau vrednicii~~. De ~~aceea, că suntem îndreptățiți~~ numai prin credință este o învățătură ~~foarte~~ sănătoasă și foarte plină de mângâiere, ~~cum se arată mai~~ pe ~~larg~~ în ~~Omilia despre Îndreptățire~~.

Suntem îndreptățiți, adică suntem socotiți drepți înaintea lui Dumnezeu și avem iertarea păcatelor[a], nu din pricina și nici prin mijlocirea propriilor noastre fapte sau vrednicii[b], ci în dar, prin harul Său[c], numai de dragul Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos[d], întreaga Sa ascultare și satisfacerea Sa fiindu-ne imputate de Dumnezeu[e], iar noi cuprinzându-L pe Hristos, cu neprihănirea Sa, și sprijinindu-ne pe El numai prin credință[f]. Învățătura despre îndreptățirea numai prin credință este o învățătură sănătoasă și foarte plină de mângâiere[g]; totuși Dumnezeu nu-i iartă pe cei ce sunt nepocăiți și merg mai departe în fărădelegile lor[h].

a. Romani 4:5,6,7; Psalmi 32:1,2 · **b.** Romani 3:20; Galateni 2:16; Galateni 3:10,11; Filipeni 3:9 · **c.** Romani 3:24; Tit 3:7 · **d.** Romani 3:24,25; Romani 5:1; 2 Corinteni 5:18,19 · **e.** Romani 5:9,17,18,19; Romani 3:25,26; Romani 4:6,24; 2 Corinteni 5:21 · **f.** Romani 3:22,25,26,28; Galateni 2:16; Isaia 28:16; Romani 9:33; 1 Petru 2:6; Filipeni 3:9 · **g.** 2 Timotei 1:13; Rom. 5.1, 2, [·], 11.; Romani 15:13; 1 Petru 1:8 · **h.** Psalmi 68:20,21; Exod 34:6,7; Luca 13:3,5.

Articolul 12. Despre faptele bune

BISERICA ANGLIEI (ED. DIN 1638) **REVIZUIREA ADUNĂRII (1647)**

~~Deși~~ faptele bune, care sunt roadele credinței și urmează după îndreptățire, nu pot îndepărta păcatele noastre și suporta asprimea judecății lui Dumnezeu, totuși ele sunt bineplăcute și primite de ~~Dumnezeu~~ în Hristos și izvorăsc în mod necesar dintr-o credință adevărată și vie, așa încât prin ele o credință vie poate fi ~~atât de~~ vădit cunoscută ca un pom recunoscut după ~~rod~~.

Faptele bune, care sunt roadele credinței[a] și urmează după îndreptățire[b], nu pot îndepărta păcatele noastre[c] și suporta asprimea judecății lui Dumnezeu[d]; totuși ele sunt, cu toate imperfecțiunile lor[e], înaintea lui Dumnezeu bineplăcute și primite de El în și pentru Hristos[f] și izvorăsc în mod necesar dintr-o credință adevărată și vie[g], așa încât prin ele o credință vie poate fi vădit cunoscută, ca un pom recunoscut după roade[h].

a. Galateni 5:6; Iacov 2:17,18,22 · **b.** Tit 2:14; Tit 3:7,8; Efeseni 2:8,9,10 · **c.** Romani 3:20,21; Romani 4:4-9; Daniel 9:18,19 · **d.** Neemia 13:22; Psalmi 143:2; Iov 9:14,15,19,20 · **e.** Exod 28:38; Apocalipsa 8:3,4 · **f.** 1 Petru 2:5; Evrei 13:16,20,21; Coloseni 1:10; Filipeni 4:18 · **g.** Iacov 2:26; 1 Joh. 1.4. · **h.** Iacov 2:18,22; Ioan 15:4,5; 1 Ioan 2:3,5; Matei 12:33.

Articolul 13. Despre faptele dinaintea îndreptățirii

BISERICA ANGLIEI (ED. DIN 1638)	REVIZUIREA ADUNĂRII (1647)
Faptele făcute înainte de ~~harul lui~~ Hristos și de ~~inspirația Duhului~~ Său nu sunt ~~plăcute~~ lui Dumnezeu, întrucât nu izvorăsc din credința în Isus Hristos; nici nu-i fac pe oameni potriviți să primească harul sau (cum spun autorii scolastici) să merite harul de congruitate; ba mai mult, pentru că nu sunt făcute așa cum Dumnezeu a voit și a poruncit să fie făcute, ~~nu ne îndoim că~~ ele ~~au natura păcatului~~.	Faptele făcute înainte de îndreptățirea prin Hristos și de regenerarea prin Duhul Său nu sunt bineplăcute lui Dumnezeu[a], întrucât nu izvorăsc din credința în Isus Hristos[b]; nici nu-i fac pe oameni potriviți să primească harul sau (cum spun autorii scolastici) să merite harul de congruitate[c]; ba mai mult, pentru că nu sunt făcute așa cum Dumnezeu a voit și a poruncit să fie făcute, ele sunt păcătoase[d].

a. Tit 1:15,16; Matth. 7.1[·].; Romani 8:8; Proverbele 15:8,26; Proverbele 21:27; Romani 3:12 · **b.** Evrei 11:5,6; Galateni 5:6 · **c.** 2 Timotei 1:9; Ioan 1:13 · **d.** Romani 8:7,8; Hagai 2:14; Isaia 58:1-5; Isaia 66:2,3.

Articolul 14. Despre faptele de supererogare

BISERICA ANGLIEI (ED. DIN 1638)	REVIZUIREA ADUNĂRII (1647)
Faptele voluntare, pe lângă, peste și dincolo de poruncile lui Dumnezeu, pe care ei le numesc fapte de supererogare, nu pot fi învățate fără aroganță și nelegiuire; căci prin ele oamenii declară că nu numai Îi dau lui Dumnezeu atât cât sunt datori să facă, ci că fac pentru El mai mult decât cere datoria cuvenită; pe când Hristos spune lămurit: Când ați făcut tot ce vi s-a poruncit, ziceți: Suntem slujitori netrebnici.	Faptele voluntare, pe lângă, peste și dincolo de poruncile lui Dumnezeu, pe care ei le numesc fapte de supererogare, nu pot fi învățate[a] fără aroganță și nelegiuire[b]; căci prin ele oamenii declară că nu numai Îi dau lui Dumnezeu atât cât sunt datori să facă, ci că fac pentru El mai mult decât cere datoria cuvenită; pe când Hristos spune lămurit: Când ați făcut tot ceea ce vi s-a poruncit, ziceți: Suntem slujitori netrebnici; am făcut ce eram datori să facem[c].

a. Matei 5:48; Marcu 12:30,31; Filipeni 4:8,9 · **b.** Iov 9:2,3,20,21; Psalmi 143:2; Proverbele 20:9; Phil. 3.8, 10 15. · **c.** Luca 17:7,8,9,10.

Articolul 15. Despre Hristos, singurul fără păcat

BISERICA ANGLIEI (ED. DIN 1638)	REVIZUIREA ADUNĂRII (1647)

Hristos, în adevărul naturii noastre, a fost făcut asemenea nouă în toate lucrurile (~~afară~~ numai ~~de păcat~~), de care a fost cu desăvârșire lipsit, atât în carnea Sa, cât și în duhul Său. El a venit să fie ~~un Miel~~ fără pată, care prin jertfa de Sine, adusă o dată, avea să ridice păcatele lumii; și păcat (cum zice Sfântul Ioan) nu era în El. Dar noi toți ceilalți (deși botezați și ~~născuți din nou în Hristos~~) totuși greșim în multe privințe; și dacă zicem că n-avem păcat, ne înșelăm singuri și adevărul nu este în noi.	Hristos, în adevărul naturii noastre, a fost făcut asemenea nouă în toate lucrurile, cu excepția numai a păcatului[a], de care a fost cu desăvârșire lipsit, atât în carnea Sa, cât și în duhul Său[b]; El a venit să fie Mielul fără pată[c], care prin jertfa de Sine[d], adusă o dată[e], avea să ridice păcatele lumii[f]; și păcat (cum zice Sfântul Ioan) nu era în El[g]. Dar noi toți ceilalți, deși botezați și regenerați, totuși greșim în multe privințe; și dacă zicem că n-avem păcat, ne înșelăm singuri și adevărul nu este în noi[h]. CHARLES HERLE, Prolocutor. HENRY ROBROUGH, Scrib. ADONIRAM BYFIELD, Scrib.

a. Isaia 53:3,4,5; Evrei 2:17; Evrei 4:15 · **b.** Luca 1:35; Faptele Apostolilor 3:14; Ioan 14:30; 2 Corinteni 5:21; Evrei 7:26 · **c.** 1 Petru 1:19 · **d.** Efeseni 5:2 · **e.** Evrei 9:26,28; Evrei 10:10,12 · **f.** Ioan 1:29 · **g.** 1 Ioan 3:5 · **h.** Iacov 3:2; 1 Ioan 1:8,10.

© 2026 Westminster 1647 :: https://westminster1647.com/ro/correo